Sag 95/87

Fiorenzo Contini
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Afvisning«

Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 4. maj 1988 2537

Sammendrag af kendelse

Tjenestemænd — søgsmål — akt der indeholder et klagepunkt — hjælpeansats krav om at få status som midlertidigt ansat — ansættelseskontrakt
(Tjenestemandsvedtægten, art. 90, stk. 2, og 91)

Såfremt en hjælpeansat rejser krav om at få status som midlertidigt ansat med den begrundelse, at hans ansættelse som hjælpeansat har været i strid med ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, er det, når der ikke ved en efterfølgende forlængelse er sket ændringer af den oprindelige ansættelseskontrakt, denne sidste, der udgør den akt, der indeholder et klagepunkt.

DOMSTOLENS KENDELSE (Første Afdeling)
4. maj 1988 *

I sag 95/87,

Fiorenzo Contini, Leggiuno (Italien), fhv. hjælpeansat ved Kommissionen med tjenestested ved Det Fælles Forskningscenter i Ispra, ved advokat Angelo Ulghieri, Milano, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Roland Michel, 7, Côte d'Eich,

sagsøger,

* Processprog: Italiensk.

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved Marie Wolfcarius, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af advokat Aloyse May, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georges Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

hvori der er nedlagt påstand om, at det statueres, at den retsakt, hvorved sagsøgerens kontrakt som hjælpeansat blev bragt til ophør, er retsstridig, at sagsøgeren anerkendes at have status som midlertidigt ansat, og at Kommissionen tilpligtes at erstatte sagsøgeren hans tab,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden G. Bosco, dommerne R. Joliet og F. Schockweiler,

generaladvokat: G. F. Mancini
justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl

efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 1. april 1987, har Fiorenzo Contini, fhv. hjælpeansat ved Kommissionen med tjenestested ved Det Fælles Forskningscenter i Ispra, anlagt sag med påstand om, at det statueres, at den retsakt, hvorved hans tjenesteforhold som hjælpeansat blev bragt til ophør, er retsstridig, at han anerkendes at have status som midlertidigt ansat, og at Kommissionen tilpligtes at erstatte ham hans tab.

2 Ved kontrakt af 3. september 1985 blev Contini ansat af Kommissionen som hjælpeansat ved Det Fælles Forskningscenter i Ispra for en periode på seks måneder, nærmere bestemt 9. september 1985 — 8. marts 1986. Ansættelseskontrakten blev forlænget med yderligere seks måneder og udløb derefter den 8. september 1986.

3 Contini mente, at han på ubestemt tid afløste en midlertidigt ansat, som lægetjenesten havde erklæret uegnet til at beklæde sin stilling, og indgav derfor den 2. september 1986 i medfør af vedtægtens artikel 90 en klage, hvori han anmodede ansættelsesmyndigheden om at tage hans kontrakt som hjælpeansat op til fornyet overvejelse og at ændre den til en kontrakt som midlertidigt ansat.

4 Kommissionen besvarede ikke klagen, og Contini har derfor anlagt nærværende sag.

5 I duplikken påstod Kommissionen sagen afvist og gjorde til støtte herfor gældende, at den akt, der indeholder et klagepunkt, er kontrakten som hjælpeansat af 3. september 1985, og at klagen skulle have været indgivet inden for den i vedtægtens artikel 90, stk. 2, fastsatte frist på tre måneder efter kontraktens indgåelse.

6 Domstolen har anmodet sagsøgeren om at fremkomme med sine bemærkninger til spørgsmålet om sagens antagelse til realitetsbehandling i relation til overholdelsen af fristerne, men sagsøgeren har ikke efterkommet anmodningen.

7 Hertil bemærkes, at sagsøgeren i klagen af 2. september 1986 først og fremmest anfægter den status som hjælpeansat, han havde i henhold til kontrakten.

8 Hans status som hjælpeansat var udtrykkeligt aftalt i den oprindelige ansættelseskontrakt, og da hans tjenesteretlige stilling ikke blev ændret, bl. a. ved kontraktens forlængelse, findes den oprindelige ansættelseskontrakt at være den akt, der indeholder et klagepunkt (jfr. dom af 9. juli 1987, Castagnoli, sag 329/85, Sml. s. 3281).

9 Som Domstolen har fastslået i ovennævnte dom, kan et annullationssøgsmål kun tages under realitetspåkendelse, såfremt klagen er indgivet inden for den i vedtægtens artikel 90, stk. 2, fastsatte frist på tre måneder efter udstedelsen af den akt, der indeholder et klagepunkt, det vil i den foreliggende sag sige den kontrakt om ansættelse som hjælpeansat, der blev indgået den 3. september 1985 og trådte i kraft den 9. september 1985.

10 Da sagsøgeren først indgav klage den 2. september 1986, har han derfor ikke overholdt den i vedtægtens artikel 90, stk. 2, fastsatte frist.

11 Sagen bør derfor afvises.

Sagens omkostninger

12 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at betale sagens omkostninger. Ifølge procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne imidlertid selv de af dem afholdte udgifter i sager anlagt af ansatte i Fællesskaberne.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

1) Sagen afvises.

2) Hver part bærer sine omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 4. maj 1988.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

G. Bosco
Formand for Første Afdeling